

Henkilökuvassa

Katja Lehtonen

Betoni-lehden henkilögalleriassa on haastateltavana rakennusalan kiertotalouden erityisasiantuntija, ympäristötekniikan insinööri (AMK) **Katja Lehtonen** (s. 1974 Lahdessa).

Teksti: *Dakota Lavento*

Jokakesäiseltä lapinvaellukseltaan kotiutunut rakentamisen materiaali kierrätyksen asiantuntija Katja Lehtonen on levännyt ja latautunut kiireiseen syksyyn. Samalla hän on turhautunut. Syynä on tarpeettoman jäykkä byrokratia. Juhlalpuheissa peräänkuulutetaan jätteiden hyödyntämistä nykyistä tehokkaammin raaka-aineina uusien tuotteiden valmistamisessa. Näin ei kuitenkaan tapahdu, sillä byrokratia on liian raskasta ja asettaa kierrätysmateriaalit hyvin eriarvoiseen asemaan neitseellisiin materiaaleihin nähden. Eivätkä lupa- ja viranomaismenettelyt näytä olevan kevenemässä.

–Jätestatuksesta on edelleen hankala päästä eroon. Se hidastaa ja hankaloittaa kierrätysmateriaalien hyödyntämistä uusien rakennustuotteiden valmistamisessa, Katja Lehtonen sanoo.

Teollisuutta vastentahtoisuudesta ei voi syyttää ja se olisi valmis hyödyntämään kiertäysraaka-aineita nykyistä paljon enemmän. Käytännössä se usein kariutuu tai käyttöönotto hidastuu merkittävästi, sillä lainsäädäntö on edelleen hyvin tulkinnanvaraista.

–Voisimme kansallisesti hyvin tulkita EU-sääddöksiä huomattavasti kiertotalousmyönteisemmin kuin nykyisin teemme. Valitettavasti tuntuu siltä, että Suomessa ympäristöviranomaiset pelkäävät jätteistä valmistettuja kierrätysmateriaaleja ja niiden mahdollisesti aiheuttamia ympäristöhaittoja. Toki ymmärrän jossain määrin näitä pelkoja, mutta meillä on kuitenkin hyvin kattavasti jo nyt tutkimustietoa eri jätteiden ominaisuuksista ja olen varma, ettei kukaan toiminnanharjoittaja halua käyt-

tää materiaaleja, joista voisi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa tai terveyshaittoja. Katja Lehtonen huomauttaa.

Uutta alaa oppimaan

Katja syntyi työläisperheen esikoiseksi Lahteen vuonna 1974. Hammashoitaja äiti ja sähköasentaja isä rakensivat kolmilapsiselle perheelle Etelä-Lahteen omakotitalon. Katja ja pikkuveljet viettivät aikaa ulkosalla, seikkailivat lähimetsässä ja pelasivat naapuruston lasten kanssa pihapelejä.

Katja kävi koulut Lahdessa. Koulunkäynti oli mukavaa. Hän tykkäsi ala- ja yläasteella erityisesti biologiasta ja maantiedosta. Myös liikunta ja kuvaamataito olivat mieluisia aineita.

Tie vei lukioon, sillä Katjalla ei ollut hajuaakaan, mistä hän olisi erityisesti kiinnostunut, mitä hän haluaisi opiskella tai aikuisena työkseen tehdä. Eipä se auennut lukionkaan aikana.

Opinto-ohjaajan aakkostettua koulutussuuntien ja ammattien listaa läpi kahlaavalle Katjalle nousi tuskan hiki pintaan, kun lista alkoi lähestyä loppuaan, eikä oikein mikään kolahtanut. Yn kohdalla ympäristöinsinööri rupesi onneksi jollain lailla kiinnostamaan.

Ympäristötieteet olivat uusi insinöörityeiden ala ja ympäristöinsinööriksi pystyi 1990-luvun alussa opiskelemaan Hämeenlinnassa ja Mikkelissä. Katja opiskeli ympäristösuojelutekniikkaa Hämeenlinnassa ja valmistui aikanaan ympäristöinsinööriksi (AMK).

Opiskelunsa Katja aloitti keskellä ammattikorkeakoulu-uudistumullistusta. Vuosikymmenen alussa käynnistyneen kokeilun yhtey-

dessä perustettiin 22 ammattikorkeakoulua, mukaan lukien Hämeen ammattikorkeakoulu.

Jos oli ammattikorkeakouluopiskelu uutta, niin oli ympäristösuojelutekniikan koulutusohjelmakin – paitsi opiskelijoille, myös koulutusohjelman laatijoille.

–Kukaan ei oikein tiennyt, mitä ympäristöinsinöörit voisivat työssään tehdä. Niinpä meille opetettiin kaikkea mahdollista talonrakentamisen alalta jätevesitekniikkaan, vesihuoltoon, mikrobiologiaan ja melumittauksiin. Nykyisin on erilaisia suuntautumisvaihtoehtoja, mutta me pääsimme tekemään hyvin monenlaisia asioita.

Hieman sekalaiselta tuntuneet opinnot antoivat kuitenkin hyvät pohjat, ja työelämä ohjasi opiskelijat eri suuntiin.

Työelämän syvään päähän

Katja Lehtonen opiskeli kaksi ensimmäistä vuotta tavalliseen tapaan koulun penkillä, mutta toisen vuoden jälkeen vuonna 1995 edessä oli työharjoittelu, joka jatkui kesätoilla silloisessa Lohja Rudus Ympäristöteknologia Oy Ab:ssä. – Ensimmäisen työharjoittelupaikan löytäminen Rudukselta oli hieman sattumankauppaa. Alun perin siihen oli menossa opiskelutoverini, joka kuitenkin lähtikin vaihtoon oppilaaksi ja paikan sain sitten minä. Tämä viitoitti käytännössä oman uraani työelämässä.

Sen jälkeen normaali opiskelutahti heitti häränpyllyä. Katja Lehtonen jatkoi työn tekemistä Lohja Ruduksella opintojen ohella. Itse asiassa pitäisi ehkä sanoa toisin päin. Hän jatkoi opintoja työn ohella ja valmistuikin vasta 1998. Lopputyön aihe liittyi luonnollisesti

työhön ja käsitteli mineraalisia tiivisrakenteita ja niiden pakkasenkestävyyttä.

Suomen EU-jäsenyyden myötä kaatopaikkarakentamiseen oli saatu aikaisempaa tiukemmat vaatimukset tiiviille pohja- ja pintarakenteille, joita Lohja Rudus Ympäristöteknologia lähti menestyksekkäästi kehittämään ja urakoimaan. Lohja Rudus Ympäristöteknologia urakoi tuohon aikaan myös maaperän ja pohjaveden suojausrakenteita eli mineraalisia tiivisrakenteita, joilla toteutettiin teiden luiskasuojauksia pohjavesialueilla.

Katja Lehtosen ensimmäisille työvuosille se merkitsi melkoista pikakiittoa.

Lohja Rudus Ympäristöteknologia teki paljon pilaantuneiden maiden kunnostusurakointia eri puolilla Suomea. Lohja Rudus oli myös jo 1990-luvulla kehittämässä aktiivisesti mm. lentotuhkan hyötykäyttöä sementti- ja betonteollisuudessa ja maa-ainesten stabiloinnissa. Samoin Rudus oli uranuurtaja Suomessa betonijätteiden hyödyntämisessä. Katja Lehtonen teki aluksi työmailla materiaalien ja rakenteiden laadunvalvontaa. Lisäksi työhön kuului erilaiset tuhkahuollon tehtävät Helsingin Hanasaaren ja Salmisaaren voimalaitoksilla, joissa syntyvän lentotuhkan hyödyntämisestä Lohja Rudus Ympäristöteknologia vastasi.

Hän oli myös mukana perustamassa Konalan valmisbetoniaseman yhteyteen pientä ympäristölaboratoriota, johon rakennettiin mm. vedenläpäisevyysmittalaitteistot. Siellä tutkittiin ja tehtiin mm. stabiloituvuuskokeet pilaantuneille maille.

–Tein itse kaikki koekappaleet ja laboratoriotutkimukset, ja olin jo silloin mukana

1 tekemässä tutkimustyötä alkaliaktivoituista ja geopolymeerimateriaaleista, kun lentotuhkia ja tiettyjä kemikaaleja hyödynnettiin Lohja Ruduksen kehittämässä Ekobetoniresepteissä. Ekobetonilla tarkoitettiin stabiloitua pilaantunutta maata, jolla rakennettiin useita kenttiä eripuolille Suomea. Ne olivat varmasti ensimmäisiä maarakennushankkeita, joissa jättemateriaaleja suunnitelmallisesti hyödynnettiin rakentamisessa.

Ympäri Suomena

1990-luvun loppupuolella kaatopaikkarakentaminen oli erityisen kiivasta. Kaikki yhdyskuntajätteiden ja teollisuusjätteiden kaatopaikkojen käyttöönottavat alueet piti rakentaa uusien määräysten mukaisesti.

Nuoren insinöörin piti revetä moneen. Hän laskin urakoita, hankki materiaalit ja aliurakoitsijat ja työskenteli työmailla työnjohtajana. Otti näytteitä ja teki labratutkimuksia.

–Päivät olivat pitkiä ja työ vastuullista. Urakoiden piti onnistua laadullisesti ja taloudellisesti. Vaativien tiivisrakenteiden tekeminen oli uutta myös urakoitsijoille, joten itsensä siellä piti olla myös lapion ja haravan varressa ja koneiden keskellä näyttämässä, mitä pitää tehdä. Jälkikäteen ajatellen nuori tyttö sai kyllä aika nopeasti isoja vastuita kantaakseen, Katja Lehtonen päivittelee.

–Mutta oli se hyvin opettavaista aikaa. Pidän omana vahvuutena sitä, että olen ollut paljon työmailla ja itsekin kädet savessa. Ja samaan aikaan tehtiin paljon kehityshankkeita, tutkimusta ja vaikutettiin alan ohjeiden ja lainsäädännönkin kehittymiseen. Sain olla hyvässä opissa, kun työkavereina oli mm. *Martti Keppo*, *Lauri Kivekäs* ja *Pia Rämö*. Myös monia muita vanhoja ruduslaisia tuli tutuiksi vuosien varrella ja useiden kanssa olen edelleen tekemisissä.

Stabilointiurakointi ja kaatopaikkarakentaminen ajoittuvat sulanmaan aikaan. Se on

sääherkkää reissuhommaa. Aika keväästä syksyyn kului hektiseen rakentamiseen.

–Se oli vauhdikasta ja kuluttavaakin. Onneksi olin niin nuori: silloin sitä jaksoi. Olin viikot työmailla eri puolella Suomea ja viikonloput kotona lähinnä nukuin.

Uusia kuvia

Vuonna 2004 Lassila & Tikanoja ja Tieliikelaitos perustivat ympäristörakentamisen yhteistyöyrityksen. Lohja Rudus myi ympäristöteknologian liiketoiminnot Salvor Oy:lle ja henkilöstö, Katja Lehtonen mukaan lukien siirtyivät kaupan mukana. Kolmen vuoden ajan hän jatkoi työmaatoimintaa rakennuttamispäällikkönä, kunnes alkoi epäillä, ettei Salvorin tarina kenties kantaisi pitkään ja perusti varoiksi oman yrityksen, Ytekki Oy:n.

Käytännössä hän vielä tuossa vaiheessa vain jatkoi entistä työtään ja laskutti konsulttipalkkionsa yrityksen kautta.

Noin puolen vuoden päästä kävi kuitenkin niin, että puhelin soi ja kutsu kävi takaisin vetämään Lohja Ruduksen lentotuhkaliiketoimintaa. Siellä Katja Lehtosella venähtikin melkein vuosikymmen tuotepäällikkönä ja tuotekehityksessä.

–Pääsin myös tekemään Suomen ensimmäiset CE-merkinnät kierrätysmateriaaleille, eli kivihiilen lentotuhkalle ja betonimurskeelle, kun silloin uusi rakennustuoteasetus astui

CE-merkintävaatimuksen osalta voimaan vuonna 2013. Loppuaikana vastasin myös Ruduksen materiaali liiketoiminnan laatu- ja ympäristöjärjestelmäasioista ja silloin pääsin tutustumaan paremmin myös betoniin materiaalina sekä betonituoteliiketoimintaan.

Loppuvuodesta 2016 Katja Lehtonen päätti, että aika oli kypsä kaivaa Ytekki pöytälaatikosta. –Halusin päästä monipuolisemmin mukaan edistämään orastavaa kiertotalousteemaa koko rakentamisen sektorilla. Koin, että asioita on mahdollista edistää paremmin, jos ei profiloitu yhden yrityksen tai materiaalin edustajaksi. Uskoin, että osaamisen voisi auttaa eri kierrätysmateriaalituottajia ja myös materiaalien potentiaalisia käyttäjiä niin yksityisellä kuin julkisellakin sektorilla. Ja selvää oli, että asioihin pitää psytyä vaikuttamaan myös lainsäädäntö- ja ohjetasolla, jotta rakentamisen ja purkamisen kiertotalouden mukainen toimintamalli voisi kehittyä käytännössä.

Päätös on osoittautunut kaikkien osapuolten kannalta onnistuneeksi.

Kiertotaloutta kehittämässä

Vaikka materiaalitehokkuudessa ja materiaali kierrätyksessä on 2000-luvun alkupuolelta edistytty suurin harppauksin, paljon pitäisi vielä tapahtua. – Emme ole vielä lähelläkään sitä, että materiaalit oikeasti käytettäisiin

2 Ei haitallista jätettä, vaan hyödyllistä raaka-ainetta uudelleen käytettäväksi. Katja Lehtonen kirittää rakennusalaan ja betoniteollisuutta hyödyntämään kierrätysbetonia nykyistäkin tehokkaammin.

tehokkaasti ja neitseellisiä luonnonvaroja säästettäisiin, kuten pitäisin, Katja Lehtonen painottaa.

Hän valaisee monisyistä problematiikkaa betonilla ja sen ensimmäisen elinkaaren jälkeisellä kierrätyksellä.

Numeroiden valossa puretut betonirakenteet hyödynnetään jo nyt kiitettävästi, murskeena maarakentamisessa. – Onko se kuitenkin hyvälle rakennusmateriaalille riittävän korkea-arvoista hyödyntämistä? Olemme jumiutuneet käyttämään betonijätteet melko toisarvoisessa käyttötarkoituksessa, kuten massiivisissa valleissa ja täytöissä. Niihin voisi kelvata teknisiltä ominaisuuksiltaan hieman hiekkommatkin materiaalit. Laadukas betonimurske voi teknisesti korvata kalliomurskeen vaativissakin infrarakennuskohteissa ja siltikin suurin osa betonijätteistä päättyy toisarvoisiin käyttökohteisiin.

Kiertotalousperiaatteiden mukaisesti korkea-arvoisin käyttötarkoitus olisi käyttää betonimurskebetonin valmistuksessa korvaamassa neitseellistä kiviainesta. Siihen sitä käytetään vain vähäisessä määrin. Eikä kyse ole siitä, ettei asiaa olisi tutkittu tai tietoa puuttuisi. Vaihtoehto on liian houkutteleva. Suomessa kun on riittämiin soraa ja kalliomursketta käytettäväksi.

Raha ratkaisee. Suomessa neitseellistä kiviainesta on paljon ja se on edelleen melko edullista, eikä jätteestä jalostetun laadukkaan betonikiviaineksen valmistaminen ole ihan halpaa.

Keski-Euroopassa, esimerkiksi Hollannissa, betonista jalostetaan betonikiviainesta huomattavasti Suomea tehokkaammin. Siellä kiviaineksia ei ole samalla tavalla helposti saatavilla. Materiaaleja kierrätetään paremmin, sillä se on myös taloudellisesti kannattavaa.

– Toivoisin, että betonteollisuus aidosti haluaisi lähteä hyödyntämään enemmän kierrätysbetonia, jotta saisimme sen osuutta

nostettua uudessa betonissa. Meillä betonteollisuudessa on varmasti osaamista ja keinot löytää optimaaliset reseptit sopiviin käyttökohteisiin. Ehkäpä taksonomian kiertotalouskriteerit voisivat olla tulevaisuudessa yksi ajuri vähähiilisyiden rinnalla kirittämässä teollisuutta myös kierrätysmateriaalien käyttöön.

Rakennusosat uuteen käyttöön

Rakentamisen ja purkamisen kiertotaloudessa eletään nyt voimakkaan kehityksen vuosia ja Katja Lehtosella on lusikkansa monessa sopassa. Hän oli tekemässä ympäristöministeriön toimeksiannosta tekemässä loppuvuodesta 2019 ilmestyneitä purkamisen kiertotalouteen liittyviä oppaita: ”Purkutyöt – opas teettäjälle ja tekijälle”

”Purkukartoitus – opas laatijalle” ”Kiertotalous purkuhankkeissa – opas julkisiin ja hankintoihin”.

Sittemmin on jo ryhdytty tosissaan pohtimaan, voitaisiinko ehjänä purettuja rakennustuotteita tai -osia, kuten betonielementtejä tai liimapuupalkkeja sellaisenaan hyödyntää uusien rakennusten rakentamisessa ja mitä se edellyttäisi.

Vuoteen 2025 jatkuva Rakennusosien uudelleen käytön Uuraket-hankkeessa kootaan ja tuotetaan sekä kehitetään tietoa rakennusosien uudelleen käytöstä ja niiden kelpoisuuden osoittamisesta. Tulosten pohjalta laaditaan opas uudelleen käytettävien rakennusosien käytöstä ja ominaisuuksien selvittämisestä sekä suunnittelusta. – Rakennusosien ja -tuotteiden uudelleen käyttö sellaisenaan on merkittävä asia rakentamisen hiilidioksidipäästöjen vähentämisen kannalta, Katja Lehtonen tähdentää. – Mutta ei tietenkään helppo rasti.

Vanhoja rakennuksia ei toistaiseksi ole suunniteltu eikä rakennettu purettavaksi. Pur-

kuliiketoiminnassa onkin nyt tilausta kehittää menetelmiä rakennusten ehjänä purkamiseen. Merkittävä ja haastava asia on myös jo käytössä olleiden rakennustuotteiden kelpoisuuden selvittäminen silloin, kun ne aiotaan käyttää uudelleen. Uudessa rakennuksessa niiden tulee täyttää nykyiset, tiukemmat rakentamismääräykset ja lisäksi pitää löytää menettelyt, joilla rakennusvalvontaviranomaiset voivat hyväksyä ne käytettäväksi, koska vanhojen, jo markkinoilla olevien rakennustuotteiden kelpoisuutta ei voida arvioida samalla tavoin, kuten uusien tuotteiden.

Haasteita riittää, mutta Katja Lehtonen on luottavainen, että ne onnistutaan ratkaisemaan. – Vähähiiliseen rakentamiseen pyritäessä määräykset ovat näiden nollapäästöisten rakenteiden puolella. Se on ajuri, joka tuo toimintaan toivottavasti lähitulevaisuudessa myös taloudellisuusköylyä.

Uutta ajattelua ja liiketoimintaa

Kaikki tämä vaatii toimiakseen uudenlaista ajattelua ja asennoitumista koko rakentamisen ketjulta sekä uutta liiketoimintaa.

–Tilajilta vaaditaan selkeää tahtotilan ilmaisemista ja valmiutta panostaa uuden oppimiseen ja joidenkin toimintamallien muuttamiseenkin. Heidän pitää antaa viestiä, että niin suunnittelijat kuin rakentajatkin haluavat lähteä yhtälöä ratkaisemaan.

–Suunnittelua on tehtävä osittain sen perusteella, minkälaisia uudelleen käytettäviä materiaaleja on saatavilla. Ehjänä irrotettujen rakennustuotteiden markkina on vasta kehitysmässä, tällä hetkellä siinä on enemmän tarjontaa kuin kysyntää. On ratkaistava, miten tieto tarjolla olevista materiaaleista saadaan suunnittelijoiden tietoon. Tähän yhtälöön tarvitaan varmasti myös toimijoita, jotka varmistavat käytettyjen rakennustuotteiden

3 Salibandy on Katja Lehtoselle rakas harrastus. Kuva kotialbumista.

4 Katja lomailee mieluiten kotimaassa ja nimenomaan Lapissa. Kuva Pallakselta on Katjan kotialbumista.

ominaisuudet ja laadun ja jotka pystyvät toimittamaan tuotteita työmaille kyseisen työmaan vaatimassa aikataulussa.

Rakentajien on opeteltava uudenlaisia käytäntöjä työmaalla.

Suurin haaste on kuitenkin saada purettavien kiinteistöjen omistajat sitoutumaan purkamaan ehjänä, joka varmasti tulee useimpien rakenteiden osalta kalliimmaksi kuin rikkomalla purkaminen. Kun rakennuksesta irrotetaan uudelleenkäyttöön soveltuvat rakennusosat, niistä ei tule jätettä, vaan osa käyttökelpoista materiaalipankkia uudisrakentamiseen.

–Eri tahoilla on erilaiset taloudelliset intressit, ja kaikki osapuolet pitäisi saada haluamaan samaa lopputulosta.

Ongelmia riittää ratkaistavaksi. Miten ketju hallitaan? Entä millä tavalla uudelleenkäytettäville tuotteille osoitetaan tuotehyväksyntä ja kelpoisuus uudessa rakennuksessa? Tarvitaan ohjeistusta, pilottihankkeita, innovatiivisia tilaajia ja suunnittelijoita, paljon hyvää tahtoa ja kokeilevaa mieltä.

Katja Lehtonen sanoo, että markkina muodostuu hitaasti, mutta varmasti. –

Rakentamisen päästöjen ja neitseellisten luonnonvarojen säästämiseksi on kuitenkin tarve, joten suunta on selvä. Itse näen, että toimiva kiertotalous rakentamisessa on käytettävien materiaalien osalta yhdistelmä vanhojen rakennustuotteiden uudelleenkäyttöä ja uusia rakennustuotteita, joiden valmistamisessa on käytetty mahdollisimman paljon uusiomateriaaleja.

Täysinä työpäiviä

Ei ehkä varsinaisesti vaikuta siltä, että yrittäjäksi siirtyminen olisi rauhoittanut Katja Leh-

tosien työpäiviä. Hän myöntää, että viimeiset kuudesta seitsemään vuoteen ovat olleet varsin vauhdikkaita.

–Olen yksinyrittäjänä ollut siinä mielessä onnekkaassa asemassa, että asiakkaat ovat soittelleet minulle ja siitä olen toki ollut kiitollinen. Projektit ovat olleet kiinnostavia ja työtehtävät monipuolisia.

Hänen asiantuntijaroolinsa on laajentunut rakentamisen kiertotalouden puolella betonin kierrätyksestä myös mm. puutuotteiden, kipsin, lasiin ja mineraalivillan kierrätykseen. Lisäksi muihin kierrätysmateriaaleihin, kuten energia- ja metsäteollisuuden tuhkiin, jätteenpolton pohjakuoniin, sekä kierrätyskiviaineksiin liittyviä hankkeita ja tehtäviä on jatkuvasti. Erilaiset ympäristölupamenettelyt jättemateriaalien hyödyntämiseen tai jäteluonteeseen päättymiseen liittyen kuuluvat myös hänen repertuaariinsa. –Olen myös viime vuosina saanut olla mukana hankkeissa, joissa kehitetään jopa kokonaan ilman sementtiä valmistettavaa betonia. Tosin betoniksihan sitä ei voi kutsua, jos sementtiä ei käytetä, mutta vastaavaa betoninkaltaista materiaalia kyllä saadaan jo aikaiseksi.

Kaatopaikkarakentamisessa Katja Lehtonen on edelleen mukana – nykyisin kylläkin pääosin ulkopuolisena valvojana. – Saan siis edelleen viettää kesäni kaatopaikoilla ympäri Suomea. Se on hyvä asia ja pystyn hyödyntämään oppia, jonka sain urani alussa. Tunnen materiaalit tarkkaan voin olla apuna urakoitsijoille ja tilaajille ja voin varmistaa, että rakentaminen tehdään laadukkaasti ja kestävästi.

Katja Lehtonen tekee myös monenlaisia selvityshankkeita, jotka usein liittyvät kiertotalouteen. Osasta niistä saattaa myöhemmin syntyä uutta liiketoimintaa, mutta osalle aika ei vielä ole syystä tai toisesta kypsä.

Nyt viisikymppisenä Katja Lehtonen on alkanut opetella hieman karsimaan. Hän kertoo alkaneensa arvostaa vapaa-aikaansaakin. Kaikki viikonloput ja illat eivät siis saa kuluu työtä tehden.

Priorisointi on hankalaa, sillä asiakkaat kaipaavat nimenomaan Katja Lehtosen vuosikymmenten mittaan kertynyttä syvällistä, monipuolista asiantuntemusta.

Akkuja lataamassa

Liikunnalliselle Katjalle Lehtoselle energiaa tuo rakas, kolmikymppisenä löytynyt salibandy -harrastus, jota hän maalivahtina on pelannut kaikilla naisten sarjatasoilla Suomessa. –Treenit on pari-kolme kertaa viikossa ja ne katkaisevat työpäivän hyvin.

Toisen rakkaan harrastuksen, remontoinnin Katja Lehtonen löysi ostettuaan omakotitalon Porista. Nykyisen, alkuperäisessä kuosissaan olleen, vuonna 1992 rakennetun omakotitalonsa hän löysi puolitoista vuotta sitten Lahdesta ja kunnostaa sitä insinöörimäisen pikkutarkasti mieleisekseen. Metsäinen, hieman villiintynyt tonttikin kaipaava emännän kättä.

Kiireinen yrittäjä käy myös kahdesti vuodessa ystävien kanssa nauttimassa tunturilapin maisemista. Toisen kerran talvella ja toisen loppukesästä.

Yrittäjäksi toisen kerran jättäytyessään Katja Lehtonen aloitti ympäristöoikeuden opinnot Itä-Suomen yliopistossa. Aika ei ihan riittänyt tutkinnon suorittamiseen siinä vaiheessa. Hän on kuitenkin saanut työssään käytännön näkökulmasta perehtyä ympäristö- ja jätelainsäädännön tulkintaan ja ehkä jossakin vaiheessa opintojakin voisi vielä jatkaa.